

en Forespørgsel, jeg tillader mig at stille, thi maaske foreligger der særlige Grunde, som gøre det vanskeligt at lade Loven træde i Kraft straks.

Jeg skal slutte med at udtale, at jeg, skønt jeg ingenlunde føler mig tilfreds med Udgangen af denne Sag, saaledes som Udgangen nu er: at Forlystelsesskatten opretholdes, og at kun Skatten paa Musikernes bortskæres, dog glæder mig ved, at vi ere naaede til dette Resultat. Det er en Retfærdighedshandling, der er udøvet fra den danske Rigsdags Side, som aabner en Døel af vore Medborgere Adgang til en Virksomhed, der er berøvet dem, og den vil vække Tilfredshed i vide Kredse.

Rode: I hele den Række af Skattelove, som vi have behandlet i Fjor og i Aar, er der mange Skatter, som vistnok virke mere tyngende paa hele Befolkningen end Forlystelsesskatten, men der er ingen Skat, der slaar saadan i Blinde som denne. Den rammer aldeles ulige, den rammer blindt, saaledes at den bogstaveligt talt knuser nogle, medens den kun giver andre en let Snært. Det er ikke saa underligt, thi hele denne Lov er umulig i sit Grundlag. Denne Lov er i egentligste Forstand den højtærede Finansministers Opfindelse, den er hans personlige Bidrag til Skattelovgivningsvirksomheden her i Danmark; alle hans øvrige Skattelove ere en Udvikling af tidligere bestaaende Love, Forandringer, Forøgelse af dem, eller de ere Overførelser af udenlandske Skattelove; men denne Lov er hans Opfindelse. Selve Tanken i den: gennem en Statsbeskatning paa ensartet Maade at opkræve en Afgift af forskellige Forestillinger, er umulig og lader sig ikke praktisere, uden at der fremkommer de største Ubilligheder, ganske simpelt af den Grund, at de Forhold, som her behandles, ere saa uensartede, at de ikke lade sig skære over een Kam. Den højtærede Finansminister og Ordføreren for Sagen i Fjor og i Aar have flere Gange udtalt, at det var Meningen, at denne Skat skulde virke som en Forbrugsskat; de have paastaet, at alle Bestemmelserne i Loven vilde virke saaledes, at Afgiften blev overvæltet paa Befolkningen, og at det saaledes blev Befolkningen, der i det Øjeblik, den søgte Forestillinger eller Forlystelser, kom til at betale Afgiften. Jeg skal ikke bestride, at Skatten i visse Tilfælde, ogsaa i dens nye Form, er kommen til at virke som en Forbrugsskat — at jeg er Modstander af den ogsaa som Forbrugsskat, behøver jeg

ikke at dvæle ved, jeg indskyder det blot, for at de Bemærkninger, jeg fremsætter, ikke skulle give Anledning til Misforstaaelse. Paa mangfoldige Punkter er Skatten ikke kommen til at virke som en Forbrugsskat. Vi fra vor Side gjorde stærkt gældende — og det samme blev gjort gældende af Socialdemokraterne ved deres udmærkede Ordfører i denne Sag —, at disse Foranstaltninger, hvis de skulle opretholdes, kun lade sig træffe gennem Kommunerne, thi kun Kommunerne ere i Stand til at vurdere de forskelligartede Forhold, her er Tale om. Forlystelselivet i Hovedstaden, i Købstæderne, i Stationsbyerne og paa Landet er saa forskelligartet, at det er ganske ugørligt at behandle det ens. Selv om det er muligt i Hovedstaden at lægge en Stempelafgift paa Teaterbilletter, saaledes at Forøgelsen betales af Forbrugerne, er det ikke muligt alle andre Steder, hvor der gives Teaterforestillinger, thi der er Steder, hvor man overhovedet ikke kan opkræve højere Betaling for Teaterforestillinger end den, Teaterdirektøren ansætter for hver Forestilling; han fører frem, og som er ansat netop i Overensstemmelse med, hvad han mener at kunne faa sit Publikum til at betale. Naar der dertil føjes en Statsafgift, vil den blive betalt af Foretagendet og ikke af Forbrugerne.

Den højtærede Finansminister indrømmer nu ved det Lovforslag, han har fremsat her, at der er et Punkt, paa hvilket det maa erkendes som uimodsigeligt, at denne Skat er kommen til at virke ikke som en Forbrugsafgift, men som en Skat paa en enkelt Stand, paa enkelte Mennesker. Dette blev forudsagt under Behandlingen af denne Lov, og jeg kan ikke lade være med, naar vi nu igen behandle Sagen, atter i Dag at sige til det høje Ting og dets Flertal, om de ikke af denne Sags Behandling og Udvikling ville drage den Lære, at den Fremgangsmaade, der anvendtes ved Forlystelsesskattens eneste Behandling her i Tinget i Fjor, er en Behandlingsmaade, som ikke er Folketinget værdig, den fører til saadanne Resultater, som vi nu staa overfor. Vi fik Forlystelsesskatten herved i Tinget, omdannet paa væsentlige Punkter med helt nye Afgifter, særlig denne her; der levnedes ikke Folketinget og dets Udvælg Tid til at drøfte dette Spørgsmaal. Musikernes indgav, saa snart de overhovedet vare i Stand dertil, en Adresse, hvori de sagde, hvorledes denne Lov vilde komme til at virke. De forudsagde alt, hvad der senere skete, at Loven kom til at